

ת"פ 49859/08 - מדינת ישראל נגד שאהרabo סיטה, איהאב אלסיד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 49859-08 מדינת ישראל נ' ابو סיטה(עוצר)
ואח'

בפני כב' סגן נשיאה, השופט אליו ביתן
בעניין: מדינת ישראל

הממשימה

נגד

1. שאהרabo סיטה (עוצר)
2. איהאב אלסיד (עוצר)

הנאשמים

גזר דין

1. בטרם שמייעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתוב האישום שהוגש נגד הנאשמים תוקן והנאשמים הודיעו בעבודות כתוב האישום המתוקן שאליהם עיקריו:-

הנאשמים הינם חברים ומתגוררים ברתה. הנאשם 1 יlid שכם והוא שווה בישראל ללא היתר שהוא. הנאשם 2 אין ו מעולם לא היה רישיון נהיגה.

אישום ראשון

בתאריך 31.07.16 הנאשמים סיכמו עם אחרים לרכוש ולהוביל מטען חבלה. הנאשם 1 התקשר לאחיו שADI המתגורר בשכם וביקש ממנו לארגן עבורו מטען צינור. שADI הסכים וקיים בין הנאשם 1 ובין תושב שכם בשם מחמד. מחמד אמר לנayette 1 כי מחיר כל מטען צינור הינו 50 ₪ והוא 1 ביקש לרכוש שישה מטענים. הנאשם 1 סיפר לנayette 2 על שיחתו עם מחמד והם סיכמו לקנות את המטענים מחמד ולמכור אותם ברתה במחיר גבוה יותר, וסיכמו שהנאשם 2 ישע לשכם, ירכוש את המטענים ויעביר אותם לנayette 1. באותו היום, הנאשם 1 מסר לנayette 2 מפתחות לרכב, 150 ₪ עבור דלק ו- 300 ₪ עבור מטען הצינור. הנאשם 2 נסע לשכם,פגש את מחמד, קיבל ממנו את מטען הצינור והסביר כיצד משתמשים בהם, הס提רים מתחת למושב הנהג ברכב, ובשעת לילה מאוחרת פנה לשוב חזרה לרתה. בסמוך לשעה 23:20 הגיעו למעבר "חוצה שומרון" ובמהלך בדיקת רכבו שם, התגלו המטענים והוא נעצר.

אישום שני

עמוד 1

במהלך חודש יוני 2016, קשו הנאים קשור, יחד עם אחרים, לסתור בכל נשק מסוג "קרלו" ובמסגרת הקשר תיאמו לרכוש 5 רובי "קרלו" בטול כרם ולהביאם לרהט. זמן קצר לאחר מכן, נסע הנאים 2 לטול כרם כשהוא נוהג ברכב השיר לנאים 1, שם קיבל לידי 5 רובי "קרלו". הנאים 2 הסתר את הרובים ברכב, שבלהט, והעביר את הרובים לידי אחר שהיה מעורב בעסקה. אותו אחר שילם לנאים 2 500 ₪ עבור כל רובה. הנאים 1 רכש אחד מרובי ה"קרלו" מאותו אחר בתמורה ל- 3000 ₪, ביצוע בו ירי על מנת לוודא את תקינותו, ולאחר מכן עטף אותו בנילון והטמין בבור באדמה בסמוך לבתו. זמן קצר לאחר מכן מכיר הנאים 1 את הרובה חזרה לאותו אחר בתמורה ל 3,000 ₪.

אישום שלישי

בתחילת שנת 2013, קשו הנאים קשור יחד עם אחרים, להסיע ברכב משטחי יו"ש לתחומי ישראל, תושבים זרים אשר ביקשו להכנס לישראל שלא כדין (להלן: "השב"חים"). במסגרת הקשר סוכם כי הנאים 2 יהיה זה שיסיע בפועל את השב"חים לתוך תחומי מדינת ישראל. לצורך כך עשה הנאים 2 שימוש בשלושה כלי רכב שונים אשר היו שייכים לנאים 1. בנוסף, בכל אחד מכל הרכב בוצע ציפוי כהה להלוננות על מנת להקשות על זיהוי היושבים ברכב ועל איתורו ולכידתו של הנאים 2 על ידי המשטרה במהלך הנסיעות. במסגרת הקשר היה הנאים 1 יוצר קשר עם אחר מחברון, מתאם אותו את הגעת השב"חים אל גדר ההפרדה, ולאחר מכן הנאים 2 היה נושא באחד מכל הרכב למקום המפגש המתואם, מתקשר לאחר להודיע לו כי הוא נמצא במקום המפגש, והשב"חים היו חוצים את גדר ההפרדה ונכנסים לרכב. הנאים 2 היה מסיע אותם ליעדים שונים בתחום ישראל. הנאים ביצעו את המתוואר לעיל מספר פעמים עד לחודש יוני 2016.

2. על יסוד הודהה הנאים בעבודות כתוב האישום המתווך, כאמור, הם הורשו בעבורות ממפורט להלן:-

הנאים 1 - ניסיון להחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977

(להלן: "חוק העונשין"); כניסה לישראל בניגוד לחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב - 1952 (3 עבירות); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; הסעת תושבים זרים שלא כדין, מספר עבירות, לפי סעיף 12 א' (ג)(1)(א) ו - (ב) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב - 1952.

הנאים 2 - הובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין (שתי עבירות); נסעה ללא רישון נהיגה בתוקף (3 עבירות), לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין; קשירת קשר לעוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; הסעת תושבים זרים שלא כדין, מספר עבירות לפי סעיף 12 א' (ג)(1)(א) ו - (ב) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב - 1952.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאים את העונשים הבאים.

הנאשם 1 - 45 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו. הפעלת מאסר על תנאי מתיק פלילי 16-04-9769 של בית המשפט המחוזי באר-שבע, אותו ישא הנאשם בחופף למאסר כאן, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

הנאשם 2 - 30 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, ומאסר על תנאי. אשר לקנס, הוסכם כי כל צד יטען כרצונו.

עד הוסכם, כי רכב מסוג דיבטסו מספר רישוי 706060888 שבו בוצעה עבירה, יחולט לטובת המדינה.

4. המאשימה הסבירה את הסדר הטיעון בקשימים ראייתיים להוכחת המiosis לנאים בכתב האישום המקורי. צוין, כי מרכיב מרכזי בראיות הتبיעה היה עדות הנאים זה נגד זה, והتبיעה סבירה שהנאים לא השתפו אליה פעולה ולא ייעדו בבית המשפט האחד נגד השני. נטען, כי מעשי הנאים נחקרו חלק מפרשה גדולה, במסגרתה הוגש כתבי אישום גם נגד אחרים ששחרו במספר כל' נשך, אשר סיימו את עניינם בהסדר טיעון. נטען כי העונש המומלץ 맞ון בין הקושי הראייתי לחומרת המעשים והוא מקייםיחס מתאים בין שני הנאים, בהתחשב בחלקם ביצוע העבירות ובנתוניהם. בית המשפט התבקש לכבד את הסדר הטיעון.

5. ב"כ הנאשם 1 ציין כי הוא יליד 1989. הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. היה קושי ראייתי משמעותי בנוגע למעשיים המיויחסים לו. ההסדר השוגג לאחר הליך גישור במסגרתו השופט המגשר נחשף לקשימים הראייתיים והציג הצעה ש התקבלה על ידי הצדדים. ביקש לכבד את הסדר הטיעון וכן לאפשר לנאים לשלם את הקנס שיטול עליו בעשרה תשלוםומיים.

ב"כ הנאשם 2 ציין כי הנאשם בן 26, רווק. בן למשפחה ברוכת ילדים. נעדר עבר פלילי. עובד למחייתו. חלקו בפרשה קטן ביחס לזה של הנאשם 1. הרקע למשעו היה פלילי ולא אומני-אידיאולוגי. ביקש לכבד את הסדר הטיעון וכן להתחשב בגובה הקנס שיטול על הנאשם ולאפשר לו תשלום בתום תקופת המאסר.

6. מטעני חבלה ורוביים הם נשק התקפי שנועד לפגיעה בגוף ובנפש. הכנסתם לישראל לסתור בהם, מסכנת בצורה חמורה את בטחון הציבור ושלומו. העברתם לידיים עולומות, העולות להפנותם נגד אזרחי ישראל, בין במישור הפלילי ובין במישור הפח"ע, מעמידה את חשיפת הציבור לסכנות הבלתי הנובעות מהימצאות כל' משחית בידיהם בלתי מורשות. העובדה שהמטענים והרוביים הובאו לישראל משכם ומטל כרם מדברת بعد עצמה לחומרה.

"כל הנשק הנשחים עלולים לעbor מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם לא נועדו לשמש מטרה חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עבריין"

טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגים ומגיעים לידי גורמים עוינים, ועלינו לקחת בחשבון אפשרות זו, להרתיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחמורה והולכת הצפiosa מן הסחר בשוק. لكن שומה על בית-המשפט להתריע נגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרתיע מפני עבירה זאת". - ע"פ 4609/98 טאהא נ' מדינת ישראל, תק - על 716(2) 99.

.7 הסכנות הכרוכות בהימצאות תושבי הרשות הפלשתינית בישראל, שנכנסו אליה ללא היתר ולא בדיקת גורמי הבטחון, ידועות, וכבר היו דברים מעולם. מילא, פעילות מסורת מאורגנת ושיטתיות המשייעת לשבחיהם להיכנס לישראל שלא כדין, תורמת לצירת הסכנות כאמור.

.8 עניינו ילמד. הנאשם 1 שהוא תושב שכם השווה בישראל שלא כדין, היה הרוח החיה מאחורי המעשים הנפשיים של הנאים. הוא ארגן את השגת המטענים והרובי משכם ומטול כרם וגרם לכך שהם יוכנסו לישראל.

.9 לנאים 1 הרשות קודמות בעבירות כניסה לישראל, חטיפה והחזקת אגרוף, והוא נשא עונשי מאסר בתאריך 19.10.15 הוא נדון בת.פ. 15-04-7679 של בית משפט זה בין היתר ל- 10 חודשים מאסר בפועל ו- 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר, שלא יעבור, בין היתר, עבירה שהיא בלתי חוקית בישראל. אין חולק כי עבירת הכניסה לישראל שלא כדין, בה הורשע כאן, מפעילה את המאסר על תנאי.

.10 לאחר ששאלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד כלפי יתר השיקולים העומדים בפני בית-המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בஜירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאות על זכותו לניהול ההליך עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בית-המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פרישה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתק עצמוני, העשי לאזן את אפקט ההקללה בעונש במרקחה הקונקרטי. ...ככל, בית-המשפט יראה לךים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הרקע להסדר הטיעון, כנטען על ידי הצדדים, הוא קשיים ראויים. בהינתן נתון זה, ובהתהשב באלטרנטיבתה, ההסדר, גם שהוא מקל עם הנאים ובמיוחד עם הנאשם 1, הוא בבחינת הרע במייעוטו.

- ג. הרשות הנאשימים מבוססת על הודהתם וזו באה במסגרת הסדר טיעון הכלל הסכמה לענן העונש, בצייפה סבירה שבית המשפט יכבד אותו.
- ד. העונשים המוצעים בהסדר מותאמים לנסיבות היחס של הנאשימים בעבירות ולבירם הפלילי. הם כוללים מאסר בפועל לתקופות משמעותיות ויש בהם לתרום להרתעת הנאשימים והציבור.
- ה. הנאשימים הודיעו במילויים להם וחסכו זמן שיפוט יקר.
11. נכון כל האמור אני דין את הנאשימים לעונשים הבאים:
- הנאשם 1**
- א. 45 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן ששת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 15-04-7679 של בית המשפט המחוזי באר - שבע. הנאשם ישא את תקופות המאסר בחופף.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא עבר עבירה המسوוגת כפצע.
- ד. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא עבר עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 40 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 10 תשלום חודשיים שווים ורכזפים החל מיום 1.8.17. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכם לפרעון מיידי.

הנאשם 2

- א. 30 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא עבר עבירה המסווגת כפצע.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 25 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 6 תשלום חודשיים שווים ורכזפים החל מיום 1.8.17. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכם לפרעון מיידי.

מידי.

. ד. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהגה למשך שנה.

רכב בעל מר. 8880607, יחולט לטובת המדינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 ביולי 2017, במעמד הצדדים.